3. Aargang. Nr. 2.

MILITÆRNÆGTEREN

ORGAN FOR
LANDSORGANISATIONEN FOR KONSEKVENTE ANTIMILITARISTER

Abonnement 75 Øre aarlig. | Februar 1919. | Enkelte Numre 5 Øre.

Folkenes Forbund.

Vi husker alle, hvorledes Wilsons Idé om et Forbund mellem Nationerne er gaaet sin Sejrsgang over Verden, hvorledes den ene fremragende Statsmand efter den anden har givet denne sin Tilslutning, saaledes at man i Dag kan sige, at den er anerkendt af praktisk talt alle ansvarlige Regeringer.

Ligesom Manden, der har udkastet den, har den efterhaanden faaet et helt overnaturligt Skær over sig. Her var Universalmidlet, der i Fremtiden skulde sikre den krigstrætte Verden mod Gentagelse af Krigens frygtelige Ragnarok; her var den Tryleformular, der gjorde Militarismen ganske uskadelig.

Og med hellig Tro paa, at den sejrende Entente kun har bragt sine mægtige Ofre for at indføre Tilstande, hvor dens egen militære Overvægt var fuldkommen betydningsløs, med hellig Tro paa dette har man med Forventning set hen til de Statsmænd, der med blodplettede Hænder skulde skabe Fred og Fordragelighed mellem Folkene.

Fra en Socialist, der er fortrolig med de kapitalistiske Instinkter, vil det altid staa som en Utopi, at den magtsyge Kapitalistklasse frivillig skulde indføre Tilstande, der gjorde de brutale Magtmidler, den selv har skabt sig, fuldstændig betydningsløse.

Alligevel var det lykkedes Ententens Statsmænd, disse Frasernes Mestre, at foregøgle Folkene, at nu skulde Militarismen gøres uskadelig.

Ententen har nu sejret, og Løfterne venter paa at blive indfriede.

Men nu viser det sig, at Kapitalistsamfundene naturligvis stadig er de samme som hidtil, at den kapitalistiske Moral ikke i mindste Maade har forandret sig.

Folkenes Forbund var kun, som saa meget andet, der larmende er udskreget som Krigens Formaal, et straalende Glansbillede, en lokkende Frase, der helst skulde glemmes ved Krigens Afslutning.

De Linier, hvormed det i disse Dage er skitseret op i Versailles, viser med tilstrækkelig Klarhed, at det aldrig vil faa den Betydning, som det er bleven tillagt. Det viser sig, at Krigen, ogsaa naar Folkenes Forbund er en Kendsgerning, vil kunne udbryde mellem de tilsluttede Nationer. Den brutale Magts Triumf over Retten vil stadig bestaa.

Der skal kun, før en Krig udbryder, forsøges Mægling, og er denne forsøgt uden Resultat, maa Krigen paabegyndes.

Dermed er Frasen afklædt; det vil jo aldrig falde en rovbegærlig kapitalistisk Stat vanskeligt at finde Stridsspørgsmaal, der ikke egner sig for Mægling og dermed sætte sig i Stand til at gennemtrumfe Spørgsmaalets Afgørelse med de gamle Midler.

Og saaledes bliver Folkenes Forbund uden Betydning.

Det har bekræftet sig, at Kapitalistklassen ikke godvilligt slipper sine brutale Magtmidler, men at den stadig vil søge at opretholde Militærsystemet. Og for Arbejderklassen er der kun Anledning til at drage den Lære af de sidste Tiders Begivenheder, at den forbryderiske Militarisme ikke bliver gjort uskadelig, ikke bliver bortryddet, før Arbejderne selv sparker den ud.

Arbejderklassen er i Besiddelse af de Magtmidler, der gør Voldssystemet til en Saga blot.

Maatte Nødvendigheden lære den at bringe dem i Anvendelse. *J.*

Ny Tid.

Det raadnende Samfund er styrtet i Kvag,
og Solen i Øst lover straalende Dag
med Varme og Glæde for alle.
Det mørke System ligger styrtet i Grus,
det tilkommer Folket at rejse et Hus,
hvor lyslokket Glæderne kalde.

Det gamle System kræved', før det forsvandt,
af Folkene Ofre, de aldrig forvandt,
— med dem købte Folket sin Frelse.
Men Prisen var høj, og med Nerverne spændt
maa Folkene passe, at Faren bli'r endt
for Krigsaar saa trange og trælse.

Den mægtige Tid, da det gamle som Smuld
forsvinder, mens Morgenen lofter sit Guld,
har manende Bud til os alle.
— Vi præger dens Veje, vi drager dens Spor
og tvinger den fremad, hvor Livslykken gror
med Frihedens Frugter for alle.

Johs. Nielsen.

Ny Sejr.

Som Bladet er ved at gaa i Trykken, faar vi Meddelelse om, at vor Kammerat Oscar Sødergreen har kæmpet sig ud af Militærnægternes Sulteafdeling paa Garnisonssygehuset, efter at have tabt 25 Pund af sin Vægt, men forøget sin Tro paa Militærnægternes Sejr over Militærbrutaliteten.

Vi byder vor Kammerat Velkommen ud til Friheden.

Skal vor Organisation lægges om?

Der har i den senere Tid hævet sig Røster for at lægge vor Organisation om paa en anden Bov, saaledes at vi for Fremtiden skulde lade Militærnægtelsen fare og i Stedet for gaa ind i Hæren og ødelægge den indvendig fra.

Lad os en Gang se, hvad vi har opnaaet ved *vor Kamp,* og hvad de har opnaaet, som er gaaet ind i Hæren.

Vi opnaaede at bringe Fornyelse i den antimilitaristiske Kamp, at samle Masserne om den forrevne og forraadte antimilitaristiske Fane. Vi rejste en Modstand mod den tvungne Værnepligt, der tvang Rigsdagen til at tage Sagen til Behandling og Folket til at lukke Øjnene op, og Resultatet er, at Loven om den tvungne Værnepligt vel nok er den mest forhadte af alle Love i Danmark.

Vor Kamp har kunnet spores indenfor Hæren i en Slappelse af Disciplinen og et stadigt voksende Tal af Desertører og en vis oprørsk Aand hos Soldaterne.

Agitationen indenfor Hæren har foreløbig ingen Resultater at opvise, fordi der faktisk aldrig har været forsøgt nogen Agitation, fordi Agitationen indenfor Hæren næsten er umulig. Den Mand, der begynder paa dette, vil straks blive sat i mørk Arrest, i mildeste Tilfælde; fortsætter han, kommer han i Forbedringshuset og er uskadeliggjort.

Vi har aldrig i Danmark kunnet forstaa at organisere Agitationen indenfor Hæren, fordi den maa drives hemmelig, hvis den skal føre til noget Resultat, og det hemmelige ligger ikke for det danske Naturel.

Agitationen udenfor Hæren ved den personlige Militærnægtelse har indtil Dato bragt de bedste Resultater, og nu, hvor Afrustningen er sat paa Dagsordenen, maa vi arbejde videre, som vi er begyndt, saa det ikke skal lykkes Lovgiverne at forkvakle Sagen.

De, der mener, at Agitationen indenfor Hæren er bedre, maa bevise det i Handling; vi fortsætter indtil da paa den Maade, vi er begyndt — vi ikke alene fortsætter, men vi sætter mere Fart og Kraft paa Agitationen nu. Afrustning er vort Bannermærke, og derom samler vi hele det antimilitaristiske Folk. *A. M.*

Afrustningskommissionen.

Skal den ende i det rene Humbug?

Efter den Debat, der fortes i Folketinget, da Munch forelagde sit Forslag om Afrustningskommissionen, skulde man tro, at der virkelig var Vilje tilstede hos Rigsdagens Medlemmer til at søge en Nyorientering gennemført.

Det var, som om man forstod, at dansk Militarisme i Fremtiden maatte være et ukendt Begreb, som om man havde Opfattelsen af, at de fire Aar Verdenskrig tilfulde havde lært, at Danmarks Opgave ikke var brovtende at stille sit Miniatur-Militærvæsen op i de store Staters Række og kræve Respekt for naive Storhedsdromme, men at den tværtimod var at bryde med det blodplettede forhistoriske System og gaa foran og vise de store Stater Vejen frem mod en Tid, da Folkene i Kulturens og Civilisationens Navn sætter Retten i Magtens Sted og for bestandig bryder med al Militarisme.

Men det lader til, at dette Indtryk ikke er rigtigt..

Det Udvalg, der skulde behandle Spørgsmaalet og anvise Kommissionen dens Opgaver, har nu afgivet Beretning, og Kommissionens Opgaver bliver at undersøge, hvorledes Forsvarsordningen af 1909 har virket, og hvilke Motiver der har været ledende for Forsvarsministeren og hans Dispositioner under Verdenskrigen.

Dette er Afrustningskommissionens første Opgave.

Der skal til dette Formaal laanes Akter i Ministeriet, saaledes at alt kan oplyses.

Den »ophøjede« Kommission skal nu i Maaneder til at snuse i Ministrenes Arkiver, — og imedens gaar Tiden, og de danske Antimilitarister, der ventede, at man nu for Alvor skulde til at gøre op med Militarismen, maa forberede sig til en Kommissionsbehandling, der muligvis vil strække sig over flere Aar.

Dette er typisk dansk.

Mægtige Dønninger bryder ind over vore Grænser, Omvæltninger og Nyorienteringer foregaar ret udenfor vor Dør.

Og saa er det eneste, vore hjemlige Lovgivere faar ud af Tidens Strømninger, en Kommission, der skal grave sig ned i Fortidens Fejlgreb.

Og med dette mener man, at de Antimilitarister, der i Harme over Militarismens Forbrydelse har rejst Kampen imod den, vil falde til Føje og taalmodigt sidde ved Lovgivernes Fødder og afvente Resultatet af deres vise Overvejelser.

Men det kunde jo være, man tog fejl; det kunde jo være, at den antimilitaristiske Agitation, allieret med Krigens frygtelige Lære, havde et saa dybt Tag i Folkesjælen, at et saadant Forræderi ikke vilde blive tolereret; det kunde jo være, at en Stemningsbølge vilde skylle hen over det hele Land og kræve, at dette Spørgsmaal ikke syltes ned i aarevis men kommer frem og bliver afgjort, inden man atter naar at tilhylde Krigens og Militarismens sande Ansigt. Og det kunde da være, at Beslutningerne vilde tvinges i anden Retning.

Ganske vist skal Kommissionen ogsaa undersøge, hvorledes Danmarks Indtræden i »Nationernes Forbund« vil indvirke paa vore Militærforhold, og det paalægges den at fremkomme med Forslag, naar Tiden er inde.

Men dette var ikke Hovedformaalet med P. Munchs Forslag. Hans Udtalelser i Rigsdagen viser tydeligt, at Forslaget var meget mere gennemgribende end det svindsottige Foster, der er fremgaaet af Udvalgsbehandlingen i Rigsdagen. De viser, at det, der oprindelig var tilsigtet, var en Ændring af vore militære Forhold, der skulde foretages uafhængigt af alle flygtige Fraser om »Nationernes Forbund«.

Dette har nu de borgerlige Bagstræbere i deres letsindige Kortsyn faaet forplumret; men for os, der ser Vejen frem mod den Tid, da Militarismen af sig selv er smuldret bort, kan denne Vending i Sagernes Udvikling ikke være særlig foruroligende; vi ved, hvad Udgangen bliver — den kan ikke hindres, kun opholdes.

Men for Lovgiverne var det vel værd at erindre, at jo mere man dæmmer op for en Strøm, der *maa* fremad, des større bliver Sammenbruddet, naar Dæmningerne sprænges.

Marin.

Fra Fængslet og Sygehuset.

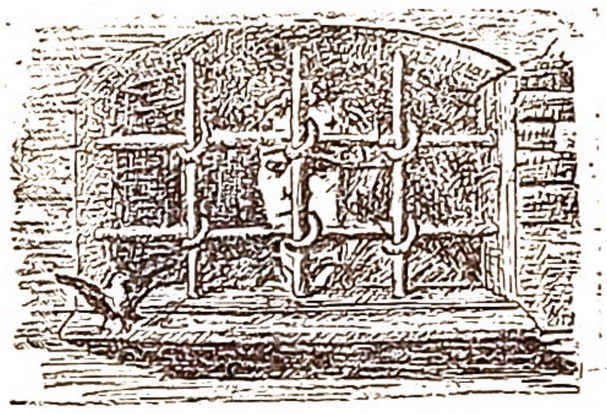

Taushed knuger, Tungsind drager,
mørke Skyer paa klareste Pande,
triste, tause, stille Klager
ses bag Øjets sorte Rande.

Timer synes Evigheder,
Uden Indhold, uden Glæder,
intet Pust af Millihed leder,
Lysglimt frem, der Mørket spreder.

Kun naar Tanken dristigt svinger,
sig derud, hvor Livet lides,
Haabets Klokketoner ringer:
„Du er med, hvor Kampen strides".

Johs.

SIMONSGAARD CHRISTENSEN.

Vor Kammerat Simonsgaard Christensen fra Holstebro blev af en dertil indrettet Person Fredag den 24. anholdt og ført til Viborg Militærarrest. Christensen har her straks paabegyndt Sultestrejken og vil, naar disse Linjer skrives, have tvunget sig ud til Friheden igen.

OSKAR SØDERGREEN.

Oskar Sødergreen, København, der for nylig er tilmeldt Organisationen, har i det sidste halve Aar ført en Kamp med Militærmyndighederne, og har ikke mindre end fire Gange deserteret fra det forhadte Militærliv, da Forstaaelsen af, at han hørte hjemme i vor Organisation og Beslutningen om at optage Kampen mod Værnepligten modnedes hos ham.

Tirsdag den 21. Jan. belejredes hans Hjem af fire tro Vogtere for Forbryderloven, der bemægtigede sig hans »farlige« Person.

Sødergreen fremholdt for dem, at han stod som Medlem af vor Organisation og nok skulde vide at tvinge sig ud til Friheden igen, saa deres Gerning om faje Tid vilde være virkningsløs. Og de sammenstimlede Husbeboere tilraabte Betjentene, at de hellere skulde tage sig noget nyttigt for end at berove en Familjefader sin Frihed. Det maa i Sandhed ogsaa være en »honnet« Bestilling at hente Militærnægtere.

Fra Politistationen gik Turen som sædvanlig til Sultefængslet og Torturkammeret i Kastellet, hvor han straks optog Sultestrejken. Den 26. overførtes han til Sygehuset, hvor han nu henligger fast besluttet paa at føre sin Kamp til Sejr, og inden ret mange Dage har vi hom atter iblandt os.

VALDEMAR BODE.

Valdemar Bode løslodes den 16. Januar af Næstved Arresthus efter 40 Dages Fængsel for Udeblivelse fra Sessionen 1917—18—19, men er efter de 40 Dages Pinsel parat til at møde Munchs Indkaldelsesordre med et tordnende »Nej!« Tvangsudskrivningssystemet skal bort! Intet Offer er for stort!

P. MELGAARD CHRISTENSEN.

Københavns Afdelingskasserer er Lørdag Morgen Kl. 4 anholdt paa sin Bopæl.

Vor Kammerat er ført til Middelgrundsfortet og har straks paabegyndt Sultestrejken. — Vi vil saaledes snart igen kunne have ham iblandt os.

Dyrekøbte Erfaringer.

Efter fire Aars Krig hviler Vaabnene endelig, og saa uhyre fjern — næsten æventyrlig uvirkelig — forekommer Tiden før Krigen os.

Vel er Freden endnu ikke kommen; men Myrderierne fortsættes ikke efter samme store Maalestok, og som efter en mægtig Brand, efter et Jordskælv eller en anden forfærdelig Katastrofe begynder man at gøre Skaden op, og rædselsslagne opdager Menneskene, hvor uhyre Værdier Krigen har ødet.

Millioner af Mænd er slagtede og andre Millioner dømt til Krøblingens uvirksomme Liv, utallige er kastet i Vandviddets Nat og ingen af de mange, — der levede Dage og Nætter igennem Rædslerne derude ved Fronten, vender tilbage, som drog bort fra Hjemmets Døre.

Landstrækninger af kolossal Størrelse er lagt øde, Mængder af Bygninger skudt i Ruiner og Kunstværker af uerstattelig Værdi er traadt sønder under Krigsgudens Hæl.

Udviklingen har været standset, Handelen hindret i fri Vækst, Industrien har staaet stille og Betingelserne for Hævdelse af den førende Stilling er saa nær tabt for den hvide Race og uigenkaldelig gledet de europæiske Folk ud af Hænderne.

Efter denne Katastrofe med de mange dyrekøbte Erfaringer, den rummer, skulde man tro, at alle vilde samles om Opgaven, der venter sin Løsning til Gavn for hele Slægten, nemlig den, at hele det sønderede, at læge de mange Saar, atter at føre Udviklingen frem, og saa nær vi kan indhente den Tid, der bragte Tilbageskridt for Fremgang.

Men Erfaringerne lader Menneskene haant om,

og Fraserne som Sejrherrerne i Modgangens Tid strøede om til alle Sider, disse Fraser er nu glemt, og erstattet af andre, der prædiker Modsætningen.

Før lod det, den tyske Militarisme skal knuses og de Alliereds Soldatervælde knuste den. Ingen Forhandlinger med Kejserens Regering alterede Menneskedens Velgørere videre, og Kejseren og hans Stab forsvandt, og endelig kom Forhandlingerne igang; men endnu har de ikke vist sig som andet end brovtende Overmod og brutal Knægtelse af de Overvundne, der viser Maalet: Tilintetgørelse af det frie tyske Folk, Ødelæggelse af det revolutionære midteuropæiske Rige.

Mod denne Verdenshistoriens største Voldshandling maa enhver, i hvem ikke alle Følelser og al Fornuft ligger under for nationalistiske Fraser, oprøres.

Her gælder ikke Talen om Arbejderne alene; men om alle frittænkende og fornuftige Mennesker.

Men lykkedes det ikke at aftvinge Freden, ikke et Skin af, men en virkelig Retfærdighed, saa vil de dyrekøbte Erfaringer, Europa har høstet være spildt. Revancetanken vil vinde Indpas. Nationalismen og Militarismen blomstre som ingensinde før.

Skal Erfaringerne være spildte.

A.—E.—N.

Dobbelt-Mennesket Munch.

Til Militærnægteren: »Tvangsudskrivningssystemet maa opretholdes».

I Rigsdagen: »Tvangsudskrivningssysemet maa afskaffes«.

Vor Agitation i Provinsen.

Vore Kammerater Aage Møller og Johs. Nielsen har allerede en Række Møder bag sig i Provinsen.

Overalt har det vist sig, at selv om vor Bevægelse aldrig før har holdt Møder i en stor Del af de Byer, der nu staar for Tur, saa har Resultaterne dog været særdeles gode. I alle Byerne paa en enkelt Undtagelse nær, er der oprettet en Afdeling.

Imidlertid har dette fuldstændig uopdyrkede Land i flere Tilfælde beredt os ret ubehagelige Overraskelser, saaledes har vi maattet aflyse et ret stort Antal Møder. Værterne har i sidste Øjeblik nægtet at overlade os deres Lokaler. Politiet har under Paaberaabelse af den spanske Syge gjort Indsigelse mod Mødets Afholdelse o. s. v.

Men selv om vi paa denne Maade har lidt adskilligt Afbræk, er der kun Grund til at være tilfreds med Tournéens Resultater.

De viser i hvert Fald, at Arbejderklassens Sympati bestandig er paa vor Side.

Og Myndighederne frygter vor Agitation. Det er jo ogsaa foruroligende. Nu har man bestræbt sig for at samle alle Militærnægternes Agitatorer bag Fængselsmurene — og se, det nytter intet, der kommer jo stadig nye, og man grubler paa nye Midler imod dem, sender Politi til Møderne, kommanderer Soldaterne til Natmanøvrer, saa i hvert Fald *de* ikke skal rammes af den „Demoralisations-Bacille", der „hjemsøger" den værnepligtige Ungdom.

Trods alle Anstrengelser fra Politiets Side har Agitationen sat de herligste Frugter, og vi kan i Dag se tilbage paa en Række store Møder, hvor vi har høstet fuldstændig Tilslutning, og hvor vore Resolutioner er vedtaget enstemmigt.

Følgende Byer er blevet Sæde for en Afdeling:

Helsingør.
Køge.
Næstved.
Vordingborg.
Nykøbing F.
Maribo og
Nakskov.

Vi byder de nye Afdelinger velkommen og haaber, de vokser sig store og stærke til Gavn for de antimilitaristiske Idéer.

L.

System og Organisation.

Menneskene kan deles i tre Slags: De konservative, der vil bevare det bestaaende, de radikale, der kæmper for nye Idéer og Maal, og tilsidst imellem dem den store stillestaaende Masse, der uden Maal og Ideal bliver Kastebold mellem de konservative og de radikale. Vi Militærnægtere, der er besjælet af den socialistiske Idé og kæmper for den, hører til de radikale, der kræver nye Systemer indført, Frihed og bedre Forhold for Menneskeheden.

Og besjælet af Troen paa vore Idéer lader vi os ikke bedaare af en skøn Overflade, men ser, at der paa Tusinde Omraade hersker Galskab og Planløshed; vi siger som Drachmann: *Der er Galskab nok, men System er der ikke,* og vi angriber de konservative og deres Tvangssystemer i Troen paa Frihedens Sejr, fordi vi mener, at al Tvangssystem skal bekæmpes og at kun Ordning og Organisation, der hviler paa Pligtfølelse, er den eneste rigtige.

Men skal vi naa vort Maal, sker det kun gennem systematisk Ordning af vort Arbejde for den Sag.

Og her er det, jeg vil pege paa de Pligter, vi har i vor Organisation.

Vi, der kæmper for nye Systemer i Samfundet, maa ikke vise den mindste Efterladenhed i vore Forpligtelser overfor vor Organisation, og vi maa staa paa Vagt overfor enhver Slendrian i Tingene.

Ethvert Medlem af vor Organisation maa føle sig som en Gnist i den Flamme, der skal fortære Militarismen og dens Yngel, men det bliver vi kun, naar vi i smaat som i stort følger vore Forpligtelser.

Vi har mange Ting at kæmpe med, der bringer Forstyrrelse i vort Arbejde, men alt kan og skal overvindes, naar vi sætter som Maal, at vi indadtil som udadtil i hver enkelt Ting har fornuftmæssig System og Punktlighed. Punktlighed er Organisations-Livets Sjæl.

Mangel paa Punktlighed er en Sygdom, og Opsættelse er dens Forløber, der findes kun et Middel derimod, og det er en rask Beslutning.

„I Morgen" er Djævelens Valgsprog.

Den Energi, der gaar tilspilde med at opsætte en eller anden Pligt til i Morgen, vilde være tilstrækkelig til at udføre Arbejdet. Breve er altid lettest at besvare straks ved Modtagelsen.

Punktlighed gør Arbejdet let. Derfor

besvar altid Brev pr. omgaaende,
indsend al Betaling rettidig,
lad aldrig Inkassatoren gaa forgæves,
betal altid Kontingt punktlig,
smøl ikke med Inkassationen,
men sørg for at der bliver opkrævet hver Maaned,
kom altid til Organisationens Møder og kom altid præcis.

De store Opgaver, der venter os i den kommende Tid, maa udvide vor Interesse, øge vor Energi og styrke vor Udholdenhed i Arbejdet.

G.—g.

Ethvert stort Arbejde synes i Begyndelsen umuligt.

Carlyle.

Een Svale gør ingen Sommer.

Med disse Ord lukkede for et Par Aar siden en Fængselsbetjent en Militærnægter ind i et af Nytorvs Forbryderskabe.

Denne Opfattelse, som man saa tidt traf ogsaa hos antimilitaristiske Arbejdere, der gav sig Udslag i de visne Ord: Hvad kan det nytte, at en enkelt Mand nægter — en Svale gor ingen Sommer — har Tiden gjort til Skamme. Den enlige Svale har formeret sig til flere Hundrede, som overalt Landet over viser sig, bebudende Sommer, Tiden, hvor Morket og Tvivlen er lagt bagude, den nye Tid, hvor Autoritetstroen, Frygten for Landets Love svinder bort, og Fremtidens Tanker og Krav vokser som Fuglenes Sværme ved Foraarstid, nærmere sig mere og mere. Da er Spørgsmaalet til enhver Arbejder: Vil du staa som en Hindring for Klassens Fremgang, eller vil du optage en Del af den nye Tid i dig og vende Front mod Barbariet og i Gerning og Ord koncentrere dig om Maalet?

Ned med Guldtyranniet!
Ned med Militærvældet!

G—g.

Fra Afdelingerne.

Militarismen er den skidneste Sag i Landet, knuser vi ikke den, knuser den os. *Hørup.*

Indsendt Kontingent.

Vi henstiller til Afdelingerne, at de sørger for at indbetale deres Kontingent.

Vi savner Indbetalinger fra en Række Afdelinger.

Man maa forstaa, at den Agitation, der for Tiden drives af Landsorganisationen, kræver mange Penge, og at det derfor ikke kan tillades, at der i mindste Maade smøles med Kontingentet.

Arbejdsudvalget.

Maanedsberetningerne.

Der er, saa utroligt det end lyder, nogle Afdelinger, der ikke har indsendt deres Maanedsberetning for Januar.

Vi maa henstille til dem altid at returnere dem til den angivne Tid.

Ekspeditionen

gør opmærksom paa, at alle Kammerater, der forhandler Bladet af Hensyn til Bladets hurtige Forsendelse inden den 27. i hver Maaned maa sende Meddelese om det ønskede Antal af det udkommende Numer og sende Regnskab for de solgte eller lade det følge med Maanedsberetningen.

„De Wapens Neder"

vore hollandske Kammeraters Organ, kan bestilles paa vort Kontor.

Vor Adresse.

Vi maa efter Forestilling fra Postvæsenet, og efter at al vor Post forsinkes mindst én Ombæring, forandre vor Adresse til: Murergade 1, 2. Sal. — Vi beder Afdelingerne mærke sig dette.

Middelfart.

Afdelingen holdt konstituerende Generalforsamling Lørdag den 11. Januar.

Vor Kammerat, Johs. Nielsen, København, var kommet til Stede og aflagde Beretning om Bevægelsens Virksomhed.

Derefter vedtoges Love og foretoges Valg af Bestyrelse. Følgende Kammerater valgtes: Formand, Murer Jørgensen, Kasserer Maskinarbejder V. Larsen, Sekrætær, Arbejdsmand B. Henriksen.

Helsingør.

Tirsdag den 21. ds. afholdtes konstituerende Generalforsamling.

Der vedtoges Love og valgtes Bestyrelse. Valgte blev: C. L. Landgren, Formand, E. Sørensen, Kasserer, E. Brandt, Sekretær.

Silkeborg.

Militærnægternes herværende Afdeling, som nu tæller over 60 Medlemmer, afholdt Lørdag d. 7. ds. stiftende Generalforsamling, hvor der valgtes Bestyrelse, Revisorer og Opkrævere, samt vedtoges Love. Den Stemning, der var blandt de mødte varsler godt for de kommende Tiders Antimilitarisme. Der indmeldte sig mange Medlemmer og lovedes en kraftig Agitation for et i nærmeste Fremtid berammet Møde.

Efter at A. Kristensen havde holdt en antimilitaristisk Deklamation, sluttedes det første ærlige antimilitarisiske Møde i Silkeborg.

A. K.

Horsens.

Lørdag den 17. December 1918 dannedes i Horsens en Afdeling under Landsorganisationen for konskv. Antimilitarister. Afdelingens Opgave er at samle alle Antimilitarister i Horsens til Kamp mod Militarismen og den tvungne Værnepligt.

Saavel aktive som bidragydende Medlemmer optages.

Medlemsmøde afholdes den sidste Lørdag i hver Maaned paa Hotel „Hafnia", hvor nye Medlemmer optages. Indmeldese kan ogsaa ske hos:

Maskinarbejder Houmann, Vestergade 73, St.
Maskinarbejder Wahlgreen, Borgergade 24, 1ste Sal.
J. J. Jakobsen, Sundvejen 18, St.
H. Sørensen, Sønderbro 24 1ste Sal.

Bestyrelsen.

Aarhus.

Arbejdet i vor Afdeling har i det forløbne Aar ikke gaaet saa tilfredsstillende som det havde været at ønske; men Sommeren er jo heller ikke den heldigste Tid at agitere i.

Midt i Sommeren deltog Foreningen i et Møde, som blev afholdt af „Det unge Danmark". Vore Talere var Aage Møller og Th. Christensen. I Oktober afholdt Landsorganisationen et Møde her i Byen med Gissemann som Taler. Sidst i November udsendte Afdelingen et Demobiliseringsopraab- som blev opklæbet i 5 Jyske Byer, paa flere Landevejsstrækninger og i Odense. Umiddelbart herefter afholdtes et stort offentligt Møde med Martin Larsen, Hobro, og Aage Møller som Talere.

Afdelingen har for Øjeblikket 12 aktive og ca. 80 bidragydende Medlemmer. H. P. H.

„Militærnægterens" Hoved

er tegnet af Aarhus Afdelings Formand, Holger Hansen. Vi bringer ham vor Tak for den smukke Tegning.

Agitationen.

Der foreligger allerede en Række Resultater fra de Byer, hvori vore Agitatorer har været.

Agitationen fortsættes med usvækket Styrke, — ikke for intet har Krigens Mare i fire Aar sat sine Spor ogsaa her i vort Land.

———✻✻✻———

Indmeldelser modtages i de lokale Afdelinger.

KØBENHAVN:
Kontoret: Murergade 1, 2. Sal, Hj. af Korsgade. Aaben Hverdage Kl. 7—9 Aften, Søndag Kl. 9—11 Form.
AARHUS:
Holger Hansen, Niels Ebbesensvej 54.
Aksel Mikkelsen, Sølystgade 43, 1. Sal.
HORSENS:
Houmann, Vestergade 73, Stuen.
Henry Wahlgren, Borgergade 24, 1. Sal.
ESBJERG:
William Frandsen, Nørregade 14.
Jens Andersen, Islandsgade 40, 1. Sal.
VEJLE:
Aksel Iversen, Dalegade 16.
RANDERS:
Emil Schatz, Nørrebrogade 33, 2. Sal.
M. Knudsen, Østergade 2 C, Sidebygningen.
SILKEBORG:
J. M. N. Ahle, Lyngbygade 33.
A. Kristensen, Chr. den 8.s Vej 19, 2. Sal.
HOBRO:
Martin Larsen, Sønder Allé.
ODENSE:
Carl Willumsen, Gl. Annasholmsallé 2.
FREDERICIA:
Martin Lange, Prinsensgade 22.
LOLLAND-FALSTER AFDL.:
Ernst Mortensen, Ringsebølle pr. Rødby.
SLAGELSE:
Oskar Vilhelmsen, Valdemarsgade 3, 3. Sal.
MIDDELFART:
I. M. Jørgensen, Blindebomsvej 24.
Viggo Larsen, Ny Mølle Odensevej.
KOLDING:
V. Nielsen, Mariegade 9.
HELSINGØR:
C. L. Landgreen, Gartnergade 5, Stuen.
E. Sørensen, Strandgade 89.
ROSKILDE:
Henry Petersen, Lille Hedegade 6.
KØGE:
J. Johnsen, Kirkestræde 25.
NÆSTVED:
Valdemar Bode, Torvestræde 5.
VORDINGBORG:
Plejer Chr. Jensen, Oringe Hospital.

International antimilitaristisk Kongres.

Fra vore hollandske Kammerater har vi modtaget følg. Indbydelse.

KAMMERATER!

Den „Internationale anti-militaristische Vereeniging in Nederland" (= I. A. M. V.) beder herved alle antikapitalistiske Organisationer, Foreninger og Personer i Udlandet om at hjælpe med til at afholde en

international antimilitaristisk Kongres.

Denne Kongres ønskes afholdt, saa snart Omstændighederne tillader det.

Meningen er gennem denne Kongres at sprede den antimilitaristiske Bevægelse over hele Verden.

Derfor er en international Sammenslutning nødvendig, og der maa forhandles om forskellige Spørgsmaal i Forbindelse med Antimilitarismen.

„I. A. M. V." regner herved med alle udenlandske revolutionære Foreningers Sympati og mener i den nærmeste Fremtid fra Deres Side at kunne modtage Beviser paa Sympati og Samarbejde.

Saa snart disse Beviser paa Sympati er indkommet i tilfredsstillende Antal og Kongressens Gennemførelse er sikret, vil De modtage nærmere Efterretninger, hvornaar og hvor Kongressen skal holdes, og hvilke Emner, der efter Overlæg med Deltagerne skal behandles.

Imidlertid modtager „I. A. M. V." gerne Forslag og Opgaver angaaende Emner, som ønskes opstillede paa Dagsorden. Vi er overbeviste om Deres Vilje til sammen med os internationalt at ville bekæmpe Militarismen saa kraftigt som muligt, og beder Dem indtrængende at henlede Opmærksomheden paa denne Kongres saa meget som muligt i alle Tidsskrifter og Blade, som staar til Deres Raadighed.

Leiden, December 1918.

Med revolutionær Hilsen

For „I. A. M. V."

C. Berkhout. C. de Boon.
F. Domela Nieuwenhuis. B. de Ligt.
N. J. C. Scherminghorn. A. Last.

Mariagondastraat 29, Leiden.

V. s. g. at sende Deres Svar til A. Last.

Som det fremgaar af ovenstaaende, søger man at faa sammenkaldt en International antimilitaristisk Kongres.

Vi tilsiger vore hollandske Kammerater al den Støtte, vi er i Stand til at yde, og skal i nærmeste Fremtid søge at faa vort Repræsentationsspørgsmaal bragt i Orden.

Arbejdsudvalget.

„MILITÆRNÆGTEREN"

udkommer hver Maaned og tildeles Medlemmerne gratis. Abonnement kan tegnes for 1 Aar, og koster 75 Øre. Abonnement kan tegnes for 10 Exsplr. og koster Kr. 1,50 Kvartalet.

Bladet kan rekvireres til Løssalg og koster 4 Øre pr. Exemplar. Regnskab for Løssalgsblade skal indsendes inden d. 27. hver Maaned.

Ekspeditør *Georg Jensen.*
Murergade 1, 2.

Udgivet af Landsorganisationen for konsekvente Antimilitarister. — Ansvarhavende *Johs. Nielsen.* — Trykt i Nørrebros Centraltrykkeri.